

Stella Maris

apostleshipofthesea.org.uk

Березень 2020

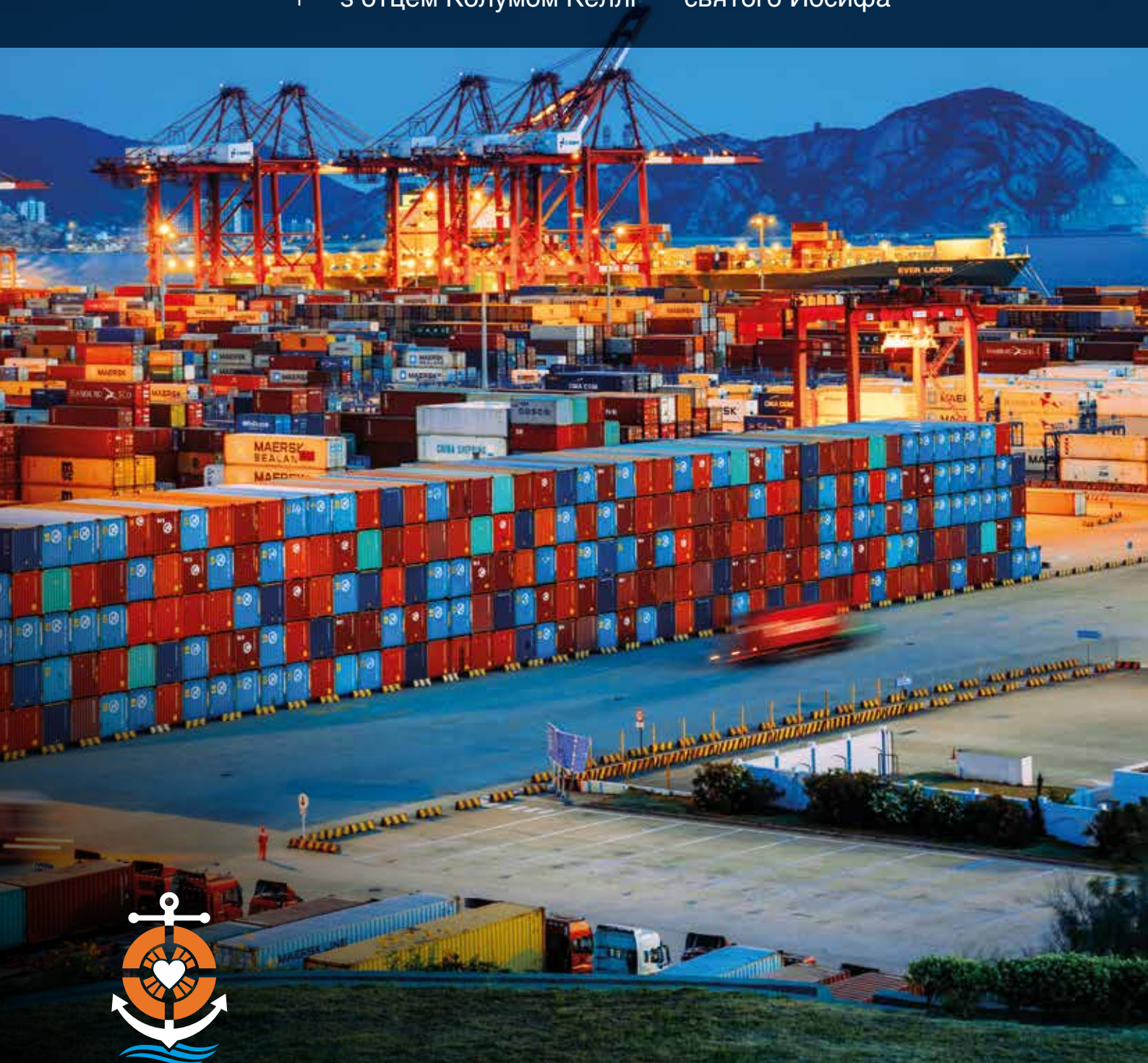
В номері

Порт Фокус
Монтевідео - Уругвай

Неділя в морі
з отцем Колумом Келлі

Добре Життя: Біль у спині

Бути кращим Отцем
Черпав натхнення у
святого Йосифа

STELLA MARIS

Стелла Маріс (Морський Апостолят) – це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну опіку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою роботу тільки завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Щоб підтримати Стелла Маріс
пожертвою відвідайте
[www.apostleshipofthesea.org.uk/
ways-donate](http://www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate)

Морський Апостолят

39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел .: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

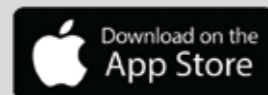
www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Реєстраційний номер компанії 3320318

Зображення на обкладинці, стор 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, наданий
istockphoto.com Pg 2 AoS / Stella Maris.

**Завантажити наш
безкоштовний
додаток**

Шукайте "Sea Prayer"
у магазині додатків

Стелла Маріс надає
морякам практичну
та інформаційну
підтримку,
і уважного
співрозмовника

Порт Фокус Монтевідео - Уругвай

Уругвай, також славний своєю історією туризму та міжнародною риболовлею.

Наша місія як Морського Апостоляту розпочалася 18 грудня 1946 року слезіанськими місіонерами, щоб надати душпастирську допомогу першим італійським, португальським та корейським морякам / рибалкам, які прибували до цього порту.

У 1974 році слезіанські місіонери передали свою місію місіонерам Скалабріні згідно їхньому місіонерському покликанню служити подорожнім та морякам. Відтоді ми служимо морякам та рибалкам, незалежно від їхньої національності, релігійного та культурного походження.

Складовою наших щоденних заходів є відвідування суден та відвідування лікарень чи готелів; гостинно зустрічаємо в нашому центрі (безкоштовна кава, чай або невеликі сувеніри); надаємо консультації, психологічну та душпастирську допомогу і найкращий безкоштовний безлімітний Wi-Fi Інтернет в нашому центрі. У нас можна грати в гандбол, на фортепіано, пінг-понг і є маленька капличка. Також на прохання пропонуємо Святу Літургію або екуменічні молитви на борту. Ми ділимося книгами та новими фільмами для розваг під час плавання.

Окрім того, хоч наш парафіяльний автомобіль дуже маленький, ми пропонуємо безкоштовне перевезення, при потребі, до центру моряків або в торгові центри.

Наш центр - це "Дім далеко від дому" для всіх моряків та рибалок. Якщо ви відвідаєте нас один раз, ми впевнені, що ви захочете повернутися!

Наша адреса:

Вашингтон 274, Монтевідео- Уругвай

CP 11005- 01605

Тел: (+598) 2915-2421

електронна пошта: stellamaris274@yahoo.com

Портовий капелан
о. Френдрі Тамар CS

Національний директор та портовий капелан

Cel: (+598) 09339-0556

Whatsapp: (+55) 53 9965- 8348

Перша неділя Великого посту

1 березня 2020 року

Коментар о. Колума Келлі

Євангеліє від Матея 4:1-11

Тоді Дух повів Ісуса в пустиню, щоб диявол спокушав його. Він постив сорок день і сорок ночей і нарешті зголоднів. Тоді підійшов до нього спокусник і сказав: "Коли ти Син Божий, звели, щоб це каміння та й стало хлібом." А той відповів: "Написано: Чоловік житиме не самим хлібом, а кожним словом, що виходить з уст Божих." Тоді диявол бере його у святе місто, ставить на наріжник храму і каже: "Коли ти Син Божий, кинься додолу, написано бо: Він ангелам своїм волітиме про тебе, і вони візьмуть тебе на руки, щоб ти своєю ногою часом не спотикнувся об камінь." А Ісус сказав до нього: "Написано також: Не будеш спокушати Господа, Бога твого." Знову бере його диявол на височенну гору й показує йому всі царства світу і їхню славу, кажучи: "Оце все дам тобі, як упадеш ниць і мені поклонися." Тоді Ісус сказав до нього: "Геть, сатано! Написано бо: Господу, Богу твоєму, поклонися і йому єдиному будеш служити." Лишив тоді його диявол. І ось ангели приступили й почали йому слугувати.

Можливо, під час цього Великого Посту, ми дозволимо собі діткнутися тих сфер нашого серця та розуму.

Євангеліє і Ти

У Євангелії ми маємо можливість споглядати на постать Ісуса і вплив його зустрічей на головних персонажів історій. Можливо, у нашій подорожі через Великий піст ми могли б отримати деякі уроки про способи трансформації цих зустрічей життя інших героїв Євангелія та можливо, подумати над тим, як ми могли б дозволити Господу оновити нас.

Сьогодні Євангеліє запрошує нас у пустелю. Ми читаємо про Ісуса і про всі ці спокуси та випробування, які трапилися йому в цьому похмурому місці. Нас теж запрошують туди, де може трапитись несподіванка. Дуже страшно!

Але, можливо, те, що нас ще більше лякає, - це ті неторкані і цілнні пустелі в наших власних серцях, невивчені та темні ділянки всередині нас, куди б ми не хотіли сягати. Можливо, ми боїмося того, що може критися там, чи ми можемо боятися підійти й ближче глянути. Як "дикі звірі" чи "демони" можуть полювати на нас? Ми теж відчуваємо себе некомфортно не через фізичний страх, але часто через ілюзію про наш розум та "святість".

Можливо, під час цього Великого Посту, ми дозволимо собі торкнутися тих сфер нашого серця та розуму. Коли ми здійснюємо довгі подорожі по всьому світу, то багато що носимо з собою.

Перший тиждень Великого Посту - це свого роду запрошення до суми, широких просторів наших океанів, віч-на-віч зіткнутися з цими темними місцями, але без страху, бо ми є певний, що Бог, який переміг демонів пустелі, завжди з нами, щоб дати нам силу.

Темні місця старих ран, нарікання, заздрість, сімейні травми до яких не дотикалися, але дозволили гноїтися і викликати у нас стільки страждань.

Для боротьби з цим нам потрібно мати тверду віру, що Бог любить нас і дбає про кожного з нас. Нам потрібно знати що любов Бога до нас є безумовною, непохитною.

Друга неділя Великого Посту

8 березня 2020

Євангеліє від Матея 17:1-9

По шістьох днях узяв Ісус Петра, Якова та Йоана, його брата, повів їх окремо на високу гору і переобразився перед ними: обличчя його засяяло, наче сонце, а одежа побіліла, наче світло. І ось з'явилися їм Мойсей та Ілля і з ним розмовляли. Озвався Петро й каже до Ісуса: "Господи, добре нам тут бути! Як хочеш, розташую тут три намети: один для тебе, один для Мойсея і один для Іллі." Він говорив іще, аж ось ясна хмара огорнула їх і з хмари стало чути голос: "Це - мій улюблений Син, що я його вподобав: його слухайте." Почувши це, учні впали обличчям до землі й злякались вельми. Ісус же підійшов, доторкнувся до них і каже: "Устаньте, не страхайтеся!" Підвівши свої очі, вони не бачили нікого крім самого Ісуса. Коли ж сходили з гори, Ісус наказав їм:

"Нікому не розповідайте про це видіння аж поки Син Чоловічий не воскресне з мертвих."

Євангеліє і Ти

В історії про Преображення ми знаходимо милий та зворушливий момент. Чисте небо, і Петро хотів, щоб це тривало - "Давайте залишимося тут назавжди". Як і багатьом з нас, Петру, Якову та Івану важко зрозуміти що відбувається перед їхніми очима, так Петро пропонує побудувати

три шатра або святині для Ісуса, Мойсея та Іллі. Давайте, щоб це ще тривало. Я не впевнений, чи голос з неба: "Це мій син, улюблений, слухайте його" допоміг їм усвідомити те, що відбувається перед їхніми очима. Ми теж часто шукаємо відповіді на деякі речі в житті, які нам важко зрозуміти.

"Пам'ятати" дуже важливо. Коли на учнів спустилась хмара, вони запам'ятали світло. Пам'ять про Його переображену зовнішність допомогла їм, коли все стало так важко зрозуміти після його страстей і розп'яття.

Те ж в молитві. Я пам'ятаю, відчуття близькості до Бога. Важливим скарбом є ті моменти, бо нам знадобляться ці спогади коли все навколо загострюється і Бог, до якого ми намагаємося молитися, здається таким далеким.

Наші капітани вживають прекрасну фразу: «У морі, чекаємо наказу». Мені подобається ця фраза. Це підсумовує, як ми витрачаємо багато нашого часу, не тільки як моряки, але й у багатьох аспектах життя. У часи хвилювань чи сумнівів чи стикаючись із проблемою, яка перевищує наші можливості, чекаємо настанов або знаків. Ми чекаємо того, кому ми довіряємо спрямовувати нас у правильному напрямку. І, звичайно, правильний напрямок може не завжди нам подобатися, але, якщо ми комусь довіряємо, і якщо цей хтось є голосом Бога, який веде нас у молитві, тоді ми швидше будемо в "безпечній гавані".

Третя неділя Великого Посту

15 березня 2020

Євангеліє

від Йоана 4:5-15, 19-26, 39-42

Отож прибув він до одного міста в Самарії, яке називається Сихар, неподалеку поля, наданого Яковом синові своєму Йосифові.

Там і криниця Якова була. Натомився з дороги Ісус, тож і присів біля криниці; було ж під шосту годину. Надходить же жінка з Самарії води взяти. Ісус до неї каже: «Дай мені напитися.»

Учні ж його пішли були до міста харчів купити. Отож каже до нього жінка самарянка: «Юдей еси, а просиш напитися в мене, жінки самарянки?» Не мають бо зносин юдеї з самарянами. Ісус у відповідь сказав до неї: «Була б ти відала про дар Божий, і хто той, що каже тобі: Дай мені напитися, то попросила б сама в нього, а він дав би тобі води живої.» Мовить до нього жінка: «Ти й зачерпнути не маєш чим, пане, а й криниця глибока, - то звідкіля б у тебе вода жива? Чи більший ти за батька нашого Якова, що дав нам криницю оцю, і сам пив з неї, а й сини його ще й товар його?» А Ісус їй у відповідь: «Кожен, хто оту воду п'є, знову захоче пити. Той же, хто нап'ється води, якої дам йому я, - не матиме спраги повки. Вода бо, що дам йому я, стане в ньому джерелом такої води, яка струмує в життя вічне.» Говорить до нього жінка: «То дай мені, пане, тієї води, щоб не мала я більше вже спраги та й не ходила сюди черпати.»

А жінка й каже до нього: «Бачу, пане, - пророк ти. Батьки наші на оцій горі поклонялися, ви ж говорите - в Єрусалимі, мовляв, місце, де поклоняється треба.» Ісус до неї: «Повір мені, жінко, - час надходить, коли ані на оцій горі, ані в Єрусалимі будете ви поклонятись Отцеві. Поклоняєтесь ви, не знавши кому. А ми поклоняємося, знаючи кому. Від юдеїв бо й спасіння. Та надійде час, - ба, вже й тепер він, - що справжні поклонники Отцеві кланятимуться у душі й правді. А таких поклонників і шукає собі Отець. Бог - Дух. Ті, що йому поклоняються, повинні у душі й правді поклонятися.» Жінка й каже до нього: «Відаю, що має прийти Месія, чи то Христос. А прийде, то все і звістить нам.» А Ісус їй: «То я, що говорю з тобою.»

Численні ж самаряни з того міста увірували в нього з-за слів жінки, яка посвідчила: «Сказав мені все, що я робила».

Тож коли прийшли до нього самаряни, то просили, щоб лишився в них. Він і лишився на два дні там. Та й багато більше увірували з-за його слова. Жінці ж вони сказали: «Віруємо не з-за самого твого оповідання - самі бо чули й знаємо, що на правду він - світу Спаситель.»

Євангеліє і Ти

Жінка біля криниці була одна. Зазвичай набирання води було соціальною подією, де жінки зустрілися б і провели час спілкуючись та обмінюючись новинами. Діти часто супроводжували їх і колоритна, майже родина, атмосфера наповнювала б повітря, перш, ніж вони поверталися додому. Але жінка в сюжеті була самотньою, їй не дозволено було бути частиною соціуму. Було б добре знати її ім'я, і не було б потреби називати її «Жінкою біля криниці». Але навіть не існує згадки її імені.

Але це була незвичайна жінка. Вона була самарянкою, цю народність євреї цілком зневажали, як таких, що не мають жодного стосунку до їхнього Бога, і вона явно був ізгом і приниженою навіть її власним народом. Вона була відкинута і позначена як аморальна, незаміжня жінка, яка відкрито живе вже із шостим чоловіком.

Ця історія вчить нас, що Бог нас любить, незважаючи ні на що, що може бути неправильним у нашому житті. Він не може допустити цього. Бог нас цінює настільки, що готовий прийти шукати нас, щоб обійняти нас його любов'ю та радіти за нас, навіть якщо інші зневажають нас.

Четверта неділя Великого Посту

22 березня 2020

Євангеліє

від Йоана 9: 1,6-9, 13-17,34-38

Переходивши, побачив Ісус чоловіка, зроду сліпого. Сказавши те, сплюнув на землю, споготовив слиною глей і помастив глеєм очі сліпого. До нього ж сказав: «Іди, вмийся в купелі Силоамській», - що у перекладі означає: «Зісланій». Отож подався той, умився - і повернувся

зрячим! Сусіди ж і ті, що бачили його раніше сліпим, заговорили: «Чи то ж не той, який ото все сидів - жебрачів?» Одні казали: То він, - інші: Ні, лиш подібний до нього. Він же каже: «Це я!»

Тож ведуть того, хто сліпий був, до фарисеїв. Було ж у суботу, коли то Ісус споготовив глею і відкрив йому очі. То й фарисеї спитали його, як він прозрів. А він їм: «Глею поклав мені на очі, я вмився, й ось бачу.»

Деякі з фарисеїв твердили: «Не від Бога цей чоловік, бо суботи не дотримує.» Інші мовили: «Чи може ж грішний чоловік отакі чудеса чинити?» Отож суперечка була серед них. І знову сліпого кажуть: «А ти що про нього кажеш - про те, що очі тобі відкрив?» Одрікає: «Пророк він.»

Озвались і сказали йому: «Ти ввесь у гріхах уродився, а нас навчаєш?» І прогнали його геть. Довідався Ісус, що вони геть його прогнали, отож, зустрівши його, промовив до нього: «Віруєш у Чоловічого Сина?» А той: «А хто він, Господи, щоб я вірував у нього?» Ісус же йому: «Ти бачив його; він - той, хто говорить з тобою.» Тоді той і сказав: «Вірую, Господи!» - і поклонився йому.

Євангеліє і Ти

Сьогодні ми чуємо євангельську історію про зцілення людини яка народилася сліпою, і це, я думаю не тільки про фізичну сліпоту, але про величезну кількість видів сліпоти навколо нас.

У світі моряків я іноді чую таку фразу "морська сліпота". Як група, моряки сприймаються як належне чи ще гірше, люди навіть не знають про їхнє існування. Товари надходять у магазини, але люди часто не знають, як вони туди потрапили, і звичайно, немає розуміння про складнощі життя моряків ведуть до того, щоб у нас була можливість щось вибрати у магазині.

Це життя сповнене постійними турботами і невизначеністю щодо безпеки роботи, стану кораблів що плывуть по всьому світу, і, звичайно, турботою про повернення додому.

На суші ми теж скаржимося на обставини та шукаємо інших винних за речі, які викликають занепокоєння.

Все це нарікання може нас засліпити, хоча є багато благословень у нашому житті. Чи буває так, що ви іноді одержимі чимось неправильним і шукаєте когось, щоб звинуватити, і в процесі перестаєте бачити багато чудових речей, які вам дав Бог, не в останню чергу його велика любов до тебе, мене та всього, що він створив.

**Ісус прийшов від Господа,
щоб збагатити наше
життя новим розумінням.**

П'ята неділя Великого Посту

29 березня 2020

Євангеліє

від Йоана 11: 3-7, 17, 20-27, 33-45

Отож послали сестри до нього сказати йому: «Господи, той, що любиш ти його, слабує.» Зачувши те Ісус, мовив: «Недуга ця не на смерть, а на славу Божу: щоб Син Божий ним прославився.» Любив же Ісус Марту і її сестру, і Лазаря. Тож як почув, що той хворіє, ще два дні лишився на тому місці, де перебував. Щойно по тому мовив до учнів: «Ще раз до Юдеї вирушаймо.»

Прибувши, застав Ісус його вже чотириденним у гробі.

Почувши ж Марта, що Ісус наближається, метнулася йому назустріч, тоді як Марія сиділа в хаті. Отож заговорила Марта до Ісуса: «Господи, якби ти був тут, - мій брат не вмер би! А й тепер знаю, що все, що попросиш ти в Бога, Бог тобі дасть.» І каже їй Ісус: «Твій брат воскресне.» «Знаю, - каже до нього Марта, - що воскресне у воскресіння, дня останнього.» А Ісус їй: «Я - воскресіння і життя. Хто в мене вірує, той навіть і вмерши - житиме! Кожен, хто живе і в мене вірує, - не вмере повіки. Віриш тому?» «Так, Господи, - каже йому, - вірую, що Христос еси, Божий Син, який гряде у світ цей.»

Побачив Ісус, що вона плаче, а й юдеї, що прийшли з нею, плачуть і собі, тож відчув жалощі в душі і, зворушений, запитав: «Де поклали ви його?» Кажуть йому: «Іди, Господи, і поглянь.» Заплакав Ісус. І заговорили юдеї: «Бач, як він його любив!» А деякі з них мовили: «Чи ж оцей, що сліпому очі зрячими вчинив, не міг так учинити, щоб і отой не помер?» І знову жалощі відчув Ісус у собі і подався до гробу. А була то печера, і камінь лежав зверху. «Відкотіть камінь», звелів Ісус. Марта ж, сестра померлого, каже йому: «Господи, відгонить уже: четвертий бо день.» «А хіба я тобі не казав, - озвався Ісус, - що коли віруєш, то побачиш славу Божу?» Відкотили отже камінь. І звів Ісус очі вгору й мовив: «Отче, тобі подяку складаю, що вислухав еси мене! Я добре знаю, що повсякчас вислуховуєш мене, тож тільки з-за людю, який ото стоїть навколо, сказав я: щоб вони увірили, що ти мене послав.» А промовивши те, кликнув на весь голос: «Лазарю, вийди сюди!» І мертвий вийшов із зав'язаними в полотно

руками й ногами та обличчям, хусткою обмотаним. І сказав їм Ісус: «Розв'яжіть його і пустіть, нехай ходить.» І бачивши, що вчинив Ісус, увірували в нього численні юдеї, які зійшлися були до Марії.

Євангеліє і Ти

Євангеліє розповідає історію про те, як Ісус воскресив Лазаря з мертвих, ще одне дивовижне чудо, здійснене Ісусом, одне з багатьох описаних у Євангеліях Чудес зцілення хворих, одужання прокажених, дарування можливості сліпим бачити, кульгавим ходити. Все це чудові історії. Існує розмаїтість чудес, але всі вони мають одне спільне. Після оздоровлення хворих, їхнє становище відновлювалося в сім'ї чи громаді. У чудесах, які творив Ісус, вигнанці знову ставали частиною цілого.

У безнадійних є підстави повірити ще раз. І історія про Лазаря не є винятком. Воскреснувши з мертвих, він повертається до сімейного життя зі своїми сестрами Мартою та Марією.

Можливо, я просто старію, але мені здається, що світ, в якому я живу, стає набагато суворішим та агресивнішим місцем. На суші чи в морі, цей суворий і галасливий світ, огортає нас. Але, можливо, я теж є частиною цього шуму, турбуючи життя інших своїми вимогами.

Я знаю, що Великий Піст майже минув, але я скажу ще одне твердження. У жорсткому і часто непереборному світі наша ніжність може бути яскравим нагадуванням про наявність люблячого Бога серед нас.

Я намагаюся бути трохи лагіднішим, терплячішим з тими, хто навколо мене. Можливо, моя спроба лагідності торкнеться інших. Хіба це не буде прекрасним способом прямувати до Великодня.

Добре життя: Біль у спині

Грижі дисків, перенапруження, розтягнення, запалення, скутість і підвищена чутливість - лише деякі симптоми болю в спині, які можуть виникати через важкі підйоми та щоденні заходи на борту судна.

Проблеми зі спиною є однією з провідних причин інвалідності в усьому світі і є поширеною проблемою зі здоров'ям, яка виникає на морському робочому місці. Тривале сидіння, підйоми важкого вантажу, неправильна постава та дисбаланс м'язів - лише деякі причини.

Завдяки останнім нововведенням її технологіям багато людей змушені, цілий день проводити перед комп'ютером. Коли час відпочити, часто вони роблять те саме перед екраном телевізора чи комп'ютера. З часом ви можете відчути біль у спині чи шиї, коли біль триває кілька днів або навіть довше. Тривале сидіння погано впливає на ваше здоров'я. Сидячий спосіб життя пов'язаний з різними небезпеками для здоров'я, такими як серцеві захворювання, діабет, ожиріння, інсульт, високий кров'яний тиск і високий рівень холестерину. Крім того, слід врахувати і вплив на опорно-руховий апарат.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, 60-70% населення індустріально розвинених країн буде відчувати біль у спині в якийсь момент свого майбутнього життя.

Проблеми зі спиною, пов'язані з хребтом, найскладніші. Частіше ці стани виникають під час занять і пов'язані з травмами (наприклад, падінням, ударом по спині тощо) або поганим положенням під час підйому важкого предмета, де раптовий ривок вгору неправильно вирівнює хребець, що в кінцевому підсумку призводить до проблеми з дисками.

9 порад щодо догляду за спиною

1. Чи підтримуєте ви свою ідеальну масу тіла? Чим більше ви важите, тим більше навантажуєте на суглоби, особливо стегна, коліна, спину та стопи.
2. Чи ви рухаєтесь? Вправи захищають суглоби, зміцнюючи м'язи навколо них. Сильні м'язи не дають вашим суглобам протиратись і не дають зношувати хрящі.
3. Ви стоїте прямо? Гарна постава захищає суглоби на шиї, спині, стегнах і колінах.
4. Ти вмєш правильно ходити? Де можливо, чергуйте періоди важкої активності з періодами спокою. Повторне навантаження на суглоби протягом тривалого періоду часу може прискорити знос, що викликає остеоартрит.
5. Ви слухаєте своє тіло? Якщо вам зле, не ігноруйте це. Біль після занять або фізичних вправ може бути свідченням того, що ви перенапружили суглоби.
6. Ви статичні? Регулярно змінюючи положення, зменшите жорсткість у ваших м'язах та суглобах.
7. Не займайтеся діяльністю, до якої ваш організм не підготовлений. Починайте нові заняття повільно і безпечно, поки не дізнаєтесь, як ваш організм буде реагувати на них. Це зменшить ймовірність травмування.
8. Чи носите належне обладнання безпеки? Переконайтеся, що ви носите відповідний ЗІЗ (засоби індивідуального захисту), який є зручним та відповідним.
9. Ви просите допомоги? Не виконуйте завдання, яке занадто важке або велике для вас. Візьміть ще одну пару рук, щоб допомогли.

Люб'язно надано www.ukpandi.com

5 способів бути Батьком як Святий Йосип

19 березня - свято святого Йосифа, опікуна пречистої Діви Марії та покровителя Церкви.

Святий Йосиф здавна розглядався як зразок для чоловіків і батьків. Для деяких людей це дивно. Зрештою, справжній батько Ісуса є Богом Отцем, а Йосип служив Його прийомним батьком під час Його земного служіння. Однак, незважаючи на нетрадиційне батьківство Йосипа, цей святий чоловік виявився найкращим зразком для наслідування, про який могли попросити чоловіки та батьки.

У цей День батька, якщо ви батько, ми пропонуємо вам наслідувати приклад батьківства Йосипа наступними способами. Якщо ви не батько, ми просимо вас приєднатися до нас, щоб підняти в молитві всіх, хто виконує роль батька.

1. Практикуй смиренність

Йосип - показово мовчазна постать у Євангеліях. Хоча ми отримуємо деякі розповіді про його вчинки, особливо до народження Ісуса, ми не чуємо жодного слова з уст Йосипа. Це дивно, враховуючи значення чоловіків у суспільстві в цю епоху. Євангелія розповідає нам більше про Марію. Як тільки Ісус починає своє публічне служіння, ми взагалі «втрачаємо» Йосифа.

Що це означає для батьків? Це не означає, що батьки повинні брати меншу роль у житті своїх сімей. Навпаки, можна зробити висновок, що Йосиф був надзвичайно відданим і відповідальним батьком в житті Ісуса. Однак це означає, що батьки можуть наслідувати смирення Йосипа. Йосип розумів, що йому відведена особлива роль в історії спасіння, а саме - виховання Ісуса та захист його сім'ї. Замість того, щоб шукати уваги чи винагороди за цю величезну відповідальність, він непомітно прийняв її та доклав усіх зусиль, щоб виконати свою роль.

2. Будьте цнотливі

Церква вчить, що Марія зберігала вічну дівочість, це означає, що її шлюб з Йосифом був без здійснення шлюбних стосунків. Хоча шлюби, як правило, не вимагають утримання, всі шлюби вимагають цнотливості. Що стосується подружніх пар, цнотливість означає вірність подружжю та відкритість до нового життя.

Йосип жив саме такою цнотливістю, яку просив у нього Бог. Хоча це, мабуть, було непросто, він, ймовірно, черпав свої сили та вірність із відданості Богові та справжньої любові та поваги до Марії. Батьки можуть наслідувати його приклад, уникаючи сексуального гріха не лише через страх

покарання, а через справжню прихильність до своїх сімей.

3. Навчайте своїх дітей

Ісус навчився столярній справі від Йосифа, що вказує на те, що вони провели багато часу в роки формування Ісуса у відносинах вчителя / учня. Йосип показав справжню відповідальність за життя Ісуса, вклавши стільки часу і зусиль, щоб навчити Його ремеслу. Батьки сьогодні повинні докласти таких же зусиль, щоб навчити своїх дітей заробляти на засоби для існування, розуміти цінність наполегливої праці та застосовувати свої Богом –дані навички для використання.

Той факт, що Йосиф навчав Ісуса власному ремеслу, також говорить батькам про те, як вони повинні ставитися до своїх дітей. Йосиф бачив Ісуса не просто дитиною, а як цілком дієздатною людиною. Безперечно, він отримував повагу від Ісуса, яку сподіваються від дітей батьки. Але Йосип не використовував своє становище, щоб вивищитися над Ісусом. Оскільки він залучив Ісуса до забезпечення сім'ї та запропонував Йому долучитися до його роботи, ми можемо зробити висновок, що Йосиф також виявляв людську повагу до Ісуса. Батьки також повинні поважати своїх дітей.

4. Використовуйте свої дари для зміцнення своєї родини

Прийомний син Йосифа був повністю Богом і повністю людиною. Його дружина народилася без первородного гріха. Він міг знеохотитися через те, що він ніколи не може відповідати рівню святості ні Ісуса, ні Марії. Але Йосип цього

не зробив. Натомість він взяв руку, яку йому дали, і зрозумів, що він може з цим зробити. Бог дарував Йосифу можливості, необхідні для захисту та забезпечення його родини. Вони включали його навички працівника, його смирення та відданість, можливість сильно любити Ісуса та Марію.

Як і Йосиф, батьки можуть пізнати дари, які їм дав Бог, і використовувати це найкращим чином для їхніх сімей. Всі чоловіки не можуть мати однакових дарів чи здібностей. Але при ретельному роздумі та чесному подружньому партнерстві батьки можуть розпізнати, як вони покликані служити сім'ї.

5. Послух

Послух - це, як правило, не перша ознака, яка спадає на думку, коли думаєш про батьківство. Однак послух насправді є абсолютно важливою рисою, яку має мати батько, якщо сім'я - це міцний фундамент. То послух - це не покірність іншим людям, а Богові.

Йосип покорився Богові, прийнявши Марію у свій дім. Він послухався Бога, привізши Ісуса та Марію до Єгипту через небезпеку. Він знову покорився Богові, коли повернув їх до Назарету. Навіть коли він, можливо, не зрозумів причин, Йосип завжди довіряв, розуміючи що Бог веде його в правильному напрямку і робив так, як йому було сказано. Усі батьки повинні практикувати такий самий послух Богові, що буде тим простіше, якщо батьки довіряють Божим планам щодо своїх сімей.

Люб'язно надано CatholicTV.org

Йосип бачив у Ісусові не звичайну дитину, а повністю дієздатного чоловіка. Безперечно, він отримав ту повагу від Ісуса, яку очікують від дітей до батьків.

Молитва до святого Йосифа

Блаженний святий Йосифе, покровителю всіх працелюбних, дай мені благодать працювати смиренно для спокути моїх багатьох гріхів. Допоможи мені бути сумлінним у моїй праці, щоб я міг дати звіт за те що отримав.

Нехай я працюю в душі вдячності та радості, завжди пам'ятаючи усі дари, які я отримав від Бога, які дозволяють мені виконувати мої завдання. Дозволь мені працювати в мирі, терпінні та поміркованості, пам'ятаючи про те, що я повинен бути пильним через втрачений час, невикористані таланти, втрачені можливості і марнославство успіху, тому що вони противні волі Божій. Славний святий Йосифе, нехай моя праця буде для Ісуса, через Марію, і все після Твого святого прикладу в житті та смерті. Амінь.

STELLA MARIS

